

№ 4 (51)
субота
28 мая
1994 г.

Беларускі

ЖЫВЕ БЕЛАРУСЬ!

РЭСПУБЛІКАНСКАЯ
ДЭМАКРАТЫЧНАЯ
НЕЗАЛЕЖНАЯ
ГАЗЕТА

Тэлепраграма — на 3-й старонцы

Кошт у розніцу 300 руб.

● ІДЗЕ ПЕРАДВЫБАРНАЯ КАМПАНІЯ

ХТО Б У ПРЭЗІДЕНТЫ ПАЙШОУ?

(Асабістасе меркаванне)

Большасць наменклатурных работнікаў ад рабівіканкамаўскіх да саўмінаўскіх дэмакратычных і арганізацыйных асаўніц, якія прайшоў усе наменклатурныя саўсеска-гаспадарчыя ступені, ведаў добра эканомікі і арганізацію вытворчасці, быў бы нейкім універсалам. Як той Хрущоў, што лез ў кукурузу, і ў электрастанкі, і ў наўку... і-і.

— Як я Пазняк будзе кіраваць дэяржавай, калі ён скончыў тэатральна-мастакіністычны інстытут і ўсяго на ўсяго кандыдат навуки і працуе проста старэйшым супрадзейнікам у Інстытуце гісторыі? Хай сабе там капаецца ў помніках археалогіі і архітэктуры Свярдлявіча. Куды ён лезе ў палітыку, які з яго прэзідэнта? — сцвярджаюць яны. На іх думку ў прэзідэнты гадзіца той,

хто скончыў ВПШ і атрымаў добрую біоракратичную вучыбу, прайшоўшы наменклатурную лесвіцу ад ніжніх да самай верхняй ступенікі. А такі сирод кандыдату ў прэзідэнты — адзіны чалавек, Вячаслаў Кебіч.

Кебіч прынародна заяўляе, што толькі ён можа гаварыць з крамлеўскімі тузамі «на роўных».

Лухта! Той, хто прайшоў, як Кебіч, ўсю наменклатурную біоракратичную лесвіцу, ужо не здолны перафразаваць, чы ён не вырываецца з той глубокай калаяні, у якую ўгрозіў абедзіўвума нахагамі.

Кіраваць дэяржавай трэба па новаму, з розумам, з думкай па драббах народу.

Каб быць кіраўніком дэяржавы, трэба быць далёкім ад белой наменклатурнай калаяні. Кіраўніку дэяржавы, прэзідэнту,

трэба мець не вэпэшаўскую вывічку, а цягроўы розум, мудрасць, ён павінен быць валывым чалавекам, валодаць дэяржайным мысленнем, аналітычным складам розуму, прадбачыць развіццё грамадства далёка наперад, разніцё падзеі у краіне і ў свеце, вобразна кажучы — бачыць то, што часам закрыта, цвёрда і неадступна стаць на варце нацыянальных інтарэсаў.

Кіраўнік дэяржавы ўсю свою энергию павінен аддаваць служжэнню народу і не скапіцца на асабістую наўкы і хабар.

Кіраваць жа галінамі гаспадаркі не яго справа. Гэта — абавязак прафесійнага ўрада, міністэрства ўсіх галін народнай гаспадаркі, якім гэта справа даручана.

Мудрасць кіраўніка дэяржавы — у падборы каманды вышыншага рангу — Урада. Як кажучы — у падборы, расстаноўцы і выхаванні кадраў.

Памылка ў падборы кадраў можа дорага каціцца не толькі самому кіраўніку дэяржавы, але, галоўнае — дэяржаве і ўсім народу краіны.

Калі і ёсьць амаль усе патрэбныя якасці ў прэзідэнтаву на пасаду Прэзідэнта, дык гэта ў Зянона Пазняка і Генадзя Карленкі. В.Кебіч не гадзіцца ў прэзідэнты ўжо таму, што ён устэрэў, як дэяржайны дэзві, на ім вісіц вялікі цяжар старых, уяўленняў аб дэяржайным будаўніцтве, дык і стратэзія ўсіх дэзвіў слабы. Ен бачыць уперад не больш як на год-два. А прэзідэнту трэба бачыць не менш як на чвэрць стагоддзяў.

А.Лукашанка ўвогуле перспектывы, але яшчэ не сфарміраваўся, як дэяржайны дэзві высокага рангу. С.Шушкевіч ўжо паказаў, на што ён здolны. Як кіраўнік дэяржавы ён не адбіцца. І цяпер ужо позна Яго чытанік адбіць.

Штосці ёсьць з патрэбных якасці ў І.Караравайчыка (як я асабістая яго ведаю), але ён не вядомы пакуль нават у вышыншых колах. А ў народзе, асабісту на вэццы, пра яго мала хто і чӯць наогул.

Пра іншых прэзідэнтаву ураджэння ў мяне пакуль не склалася.

В.ДАУГАЛЕУ.

АБ'ЯВЫ

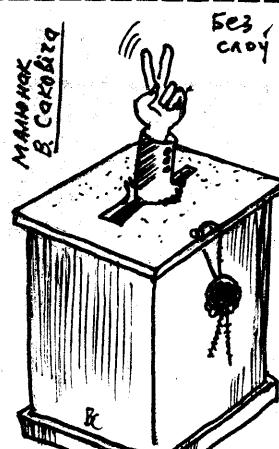
Паважаныя
читачы

Праводзіцца падпіска на газету «Беларускі Усход». У трэцім квартале падпісная цена на 1 месяц — 490 рублей, на трэх месяцах — 1470 рублей. Выгада на падпісціца на газету, бо ў розніцу кошт яе будзе значна дарожэшы. У ліпені, напрыклад газета будзе каціцца ў кіеску «Саэндрору» ужо 600 рублей. Мы б рады рабіць гэта танкей, ды што паробіш. Толькі за 1 кг паперы мы плоцім 10 тысяч рублей, друкарня бярэ 241 тысячу рублей за 1 тысячу экземпляраў газеты. Ен танкі плаціць за паслугі пошты, сувязі, 35 працэнтаў кошту газеты забірае «Саэндрору», за яе реалізацыю і выручкі не хапае ўжо нават на выпуск газеты, не гаворачы пра камандзіровачныя расходы, гандар аўтарам і заплату супрадзейнікам. Прыйдзіца шукаць спонсараў для пакрыцця затрат. А дзе іх у наш крызісны час знайдзеш? Зарас усім цякіца выжыць.

Надзея на Вас, паважаныя чытачы! Калі Вас цікавіць наша газета — лепш выпісвайце яе, а не хадзіце кокны раз у кіеску за яе набыццём. Атрымавшы гроши за падпіску мы змоўкам зараней закупім паперу, бо кожнае може зноу узыцца і наші страты стануть невыноснымі. Газета прыдзе да мяжы банкротства.

Чым больш сбяроў будзе ў газеты, тым лячяць вынікі! Выпісвайце і чытайте «Беларускі Усход»! Гэта адзінае выданне ў Беларусі, супрады незалежнае ад уладавых структур і не байца друкаваць любія выказванні чытачоў. Пішыце нам, тэлебанкрутаў!

Рэдакцыя газеты «Беларускі Уход»

В.КЕБІЧ АД СЦІПЛАСЦІ НЕ ПАМРЭ!

Ва ўсім цывілізованым свеце напярэдадні прэзідэнткіх выбараў у сродках масавай інформацыі вядоміца палітычнае барацьба прэтэндэнтаў на высокую дэяржайную пасаду. Але не роўных.

У нас жа толькі аднаму даеца зблёсна вуліца на радыё, тэлевізані і на ўрадавых газетах — Вячаславу Кебічу.

Яшчэ не будучы зарэгістраваным у ЦБК як кандыдат у прэзідэнты, ён ужо раз'язджайка па эспубліцы на шматлікіх супрастычах з калектывам. Пры гэтых у сваіх выступленнях Кебіч выказаў думку, што толькі ён падыходзіць на пасаду прэзідэнта, а не яшчэ іншы.

Без усякой сціпласці прэм'ер гаворыць, што ў Беларусі людзі жывуць лепш, чым у любой з дэяржав СНД, толькі дзякуючы умелам кіраўніцтва Урада і толькі дзеяйнасці этага Урада не дапусціла ў эспубліцы сацыяльных выху́хаў і крывавых падзеяў.

Кебіч з пагардай гаворыць пра апазіцыю і бесспромонка становішча, калі выбиранец прэтэндэнтам каго-небудзь з яго сапернікаў. Нібыта толькі ён, Кебіч, стаўшы прэтэндэнтам, змога вывесці эспубліку з эканамічнага палітычнага крызісу.

Сапраўды, Вячаслав Францавіч ад сціпласці не памрэ!

Калі ён такі здольны дэзві, чому ж дагэтуль нічога дэзельнага не зрабіў? Не першы ж год фактычна кіруе і Урадам і Вярховным Саветам, а значыць — дэяржавай.

Сымон КЛІНЦЭВІЧ,
г. Жлобін.

ДОГЛЯД РАСПЛІН

ПРАПОЛКА, РЫХЛЕННЕ МІЖРАДКОУЯЗ, АПРЫСКВАННЕ СУПРАЦ ШКОДНІКАУ. Лепшы дзень — 9. Добрая дні — 3, 4, 8, 13-16, 25, 26, 30. Ні ў якім разе не рабіць гэтых работ

19, 20, 27-29 — будзе дрэнна дэбівіца на росце і развіцці раслін.

ПАЛИУ ЛЮБОВІ КУЛЬТУР. (Калі няма дажджу і перасохла гелеба). Лепшы дні — 1, 2, 5-7, 10, 11, 17-20, 28, 29.

У астаратні дні лепш паліву не рабіць, нават у засушліве надвор'е. Запаволіца рост культурных раслін, забяспеч зелле.

ЛАДКОРМКА і АКУЧВАННЕ ЛЮБОВІ КУЛЬТУР. Лепшы дні — 1-8, 24-30. У гэтых ж дні трэба

займацца і плячнінем дрэзу, абрэзку дрэзу у садзе можна правадаці толькі 12-16.

ЗБОР ЛЕКАВЫХ ТРАУ (Лісце, кветкі, сцяблы, кара). Лепшы дзень — 13, 18-21.

Добрая дні — 12, 27-28. САДЖАЦЬ ДЭКАРАТУЮНЯ ДРЭВЫ. Лепшы дзень — 17, 18, 23.

Добрая дні — 5-7, 10, 15, 21.

Пажылья супругі (пенсіянёры) прадстаўцуць на вэсцы работе жаночы, якія жадае і здолна на працаўца ў падсобной сялянскай гаспадарцы.

Работніцы прадстаўлююцца асабенасцю ад гаспадароў жылле (бесплатна) з пачыненiem:

Апала працы — па дагаворнасці. Штогодовыя аплочаванні адпачынка — згодна з працоўнымі законадаўствам. Час работы ў гаспадарцы залічваецца ў агульны працаўнікі стаж для наличнай пенсіі.

Работніца можа пры жаданні атрымачыць і для сябе зямельны участак для вядзення ўласнай падсобнай гаспадаркі (гадаваць кашы, курэй, качак, вырошчваць агародніну, бульбу).

За падрабязнікамі даведкамі звязатца ў рэдакцыю газеты «Беларускі Уход».

Куток вядомы І.ЛАПО (г. Клы-
мавічы).

Консультант — М.СТАЛЬМА-
КОЎ (в. Палаевічы).

Сёння мы пропануем нашым
чытачам рашицы чарговых заданне
шахматнага конкурсу.

Заданне № 3

Аўтар — А.Галіцкі.

Белыя: Кр1, Фс6, Кс5, паз(4).
Чорныя: КраБ, Сс4, Кд3.

Трэба зрабіць мат за два ходы. Чакаем ваших адказаў.

Пішыце! Правільна рашишчаму гэту пазицію будуць налічаны

два ачкі.

МЕСЯЦАВЫ КАЛЯНДАР
РАБОТ НА ЧРЭВЕНЬ
САДЖАЦЬ РАСАДУ КАВУНОУ.

Лепшы дзень — 19. Добрая дні — 10, 11, 20. САДЖАЦЬ БОВ. Лепшы дні — 17-19. Добрая дні — 5, 7, 10, 11, 20, 23, 24. САДЖАЦЬ БРУЧКУ. Лепшы дні — 5. Добрая дні — 6, 7, 12, 13, 18-21. СЕЯЦЬ КАБАЧКІ. Лепшы дні — 17, 18, ВЫСАДЖАВАЦь РАСАДУ КА-
ПУСТЫ РАННІЙ. Лепшы дні — 17, 18. Добрая дні — 5-7, 10,

ЧЫТАЙЦЕ і ВЫПІС-
ВАЙТЕ РЭСПУБЛІКАНСКУЮ
ДЭМАКРАТЫЧНУЮ НЕЗАЛЕЖНУЮ
ГАЗЕТУ «БЕЛАРУСКІ УХОД».

З ПОШТЫ «БЕЛАРУСКАГА УСХОДУ»

АД ШЧЫРАГА СРЭЦА

Спагадлівасць, міласэрнасць, дабрачыннасць — гэтыя чалавечыя рысы пакрыху пачынонца вратацца ў наша грамадства. Аднак, далёка яшча нашым новаспесчаным спадарам камерсантам да быльых дарзвалюючым мешэнтайтілдзіццаў. Тыя грошы на добрыя справы не шкодавалі. Мы ж зарас бачым, што хутчай за ўсіх адгукуючыя на заклік аб дапамозе тыя, каму яна самім патрэбна не менш. Адны з такіх — гурткіўцы Дзіцячага парка Крычава.

Дзеци сваімі рукамі вырабілі прыгожыя цацкі, пано і іншяе. Прадалі свае выбіры ў час святочных кірмашоў і частку грошай накіравалі на дабрачыннасць. Каліс яны адправілі на Гродна на адрас таварыства «Дзеци ў бязде» паштовы перавод. У час правядзення тэлемарафона «Дзеци Чарнобыля» і на яго рахунак была пералічана пэўная сума. Правілі яны і акцыю міласэрнасці. Наведалі на Каліды трох інвалідаў дзіцінства і адзінокую састарэлую бабульку. Павінні іх са святам і ўручылі падарункі.

Адгукнуліся гурткіўцы і на заклік аб дапамозе 11-гадоваму іх равесніку Андрэю Паліўніку, якому тэрмінова былі патрэбныя гроши для правядзення аперации ў бальніцы Санкт-Пецербурга.

Выхаванню ў дзіцей не толькі ўмення бачыць сабе малайчын, але і душунай дабробыт, чуласці і спагадлівасці шмат увагі надаюць усе работнікі парка начале з яго дырэктаром.

A.БАЛДОУКІ.

КЕБІЧ ЦЯГНЕ НАС У ІМПЕРЫЮ

Наш прэм'ер б'е сябе ў грудзі, сцярджаючы, што з уваходжаннем у рублёву зону ў нас сітуацыя хуткі зменіцца да лепшага, суворэнтні разпублікі ні капелькі не будзе ушчыленія. Наадварот, ён атрымае гарантуючы захаванні!

Але дзе гэта бывала ў свецце таксама, каб дазв самастойныя дзяржавы мелі агульнную валюту? Разумела, Вячаслав Францавіч хлусці. Ці мо ён такі ўсёмы, што не разумееў? Суміццеля. Але сапрэдныя свае намеры ёе выказаў коратка і зразумела:

— Я прыхільнік новага Саюза на канфедэратурай аснове, — сказаў Вячаслав Кебіч на сустэрні з кірунікамі канверсійных предпрыемстваў разпублікі ў вытворчым аб'яднанні «Экран». Ен лічыць, што членамі гэтага саюза стане таксама Украіна і азіяцкія разпублікі.

Значыць Кебіч цягне нас у імперыю. Але ж мы ўжо пабываў там і ў часы царызму і ў часы таталітарызму. І што маем? Быў страчаны сувэрэнітэт, заніпла культура, амаль забыта мова.

Дык чаго ж цяпер, калі хоць фармальна мы сталі сувэрэнныя, лезці ў замежную пятлю?

Не, такі прэзідэнт нам не патрэбен. Калі яму хочаць на Белакаменну — хай мате туды са сваёй жонкай, якой аддаў народныя долары на гандаль акупіравай аправай.

Хто хоча шчасці і росквіту роднай Беларусі — за Кебіча галасаваць не будзе!

Жыве Беларус!
Анатолі КРЫВІЦКІ,
Сенінскі раён, што
на Віцебшчыне.

ДАЧАРНОБЫЛЬСКІЯ ПЕЙЗАЖЫ

Вы заўважылі: звычайна, калі ў яшчэ зімі дзіні, што зі сітуацыяю хуткі зменіцца да лепшага, суворэнтні разпублікі ні капелькі не будзе ушчыленія. Наадварот, ён атрымае гарантуючы захаванні!

Крычаўскі мастак Вячаслав Лазар'яў на Захадзе ўжо б стаў мільянам. Ен добра малюе. Яго карціны ёсць і ў нашых быльых парткрататаў. Але ў нас яго можна сустрэць у выставочных залах толькі Крычава да Магілёва. І рэдка — у Мінску.

Калі б я быў багаты, то я б купіў усе яго карціны і старыя на Крычаве Лазар'скую галерэю. Падарыў бы яе людзям.

Лазар'яў малюе. Малюе і ў нелагадзе, і ў сонечны дні. Малюе на Быхаўчыне, пад Магілевам, Крычавам, Чэркасам. І, ведае, гэтыя прыгожыя мясціны ён маліваў яшча да Чарнобыля...

Я хачу паказаць яго карціны і называць іх «Дачарнобыльскія пейзажы». Вось, сапрэдныя, як бы прадчуваў мастак, што і на гэты прыгажосць прыдуць чорныя хмары.

В.ВЫСАЎ.

ДЗЕ ШУКАЦЬ РАТУНКУ

Даўно задумаў я стаць фермерам. Хочацца працаўца на зямлі, меў ад гэтага даход для сям'і на праекты і панаўніць дзяржаву харчовыя рэсурсы. Каму ад гэтага худа будзе?

Але ж мясцовыя ўлады са скрыю вон лезуть, каб нічога з маёв задумы не атрымала. Спачатку марудзілі з выдзяленнем зямлі. Нарэшце, больш як праз два гады валахіты выдзелілі. Прауда, па прынцыпу: на табе божа, што мне на гожа. На значнай плошчы трэба папярэдні правесці меліярацыю. Па закону — за кошт дзяржавы. Ды толькі начальнік РАГА В.Р. Грэсэў забараніў мясцовым меліяратарам гэта рабіць.

І далей. Дае ўсяць насенне? Як купіць трактар? Яго па маёв просьбіце ў райаграснаб завезлі — крэдиту дагэтуль не даюць. Звярнуўся за дапамогай да старшыні райвыканкама Г.І. Кажамякі, а той з ухмылкай:

— Ты ж самастойна хочаш гаспадарыць? Вось і выкручайся, як сумееш. Мы аднаасобнікам не намерам дапамагаць.

Так і с'ялеться вясной я зноў не пачаў вытворчай дзеянасці. Няўко мая мара не будзе дзецца?

Мясцовы банк ужо быццам і гатоў выдзелиць крэдит, але цяпер Мінск чамусыці не дазваляе. Што рабіць, дзе шукаць ратунку, хто дапаможа?

М.ЖЫВАТОУ,
Хоцімскі раён.

СТАРШЫНЯ

БЕЛАРУСКАГА НАРОДНАГА ФРОНТУ

ЗЯНОН ПАЗНЯК

Пазніак Зянон Станіслававіч нарадіўся 24 красавіка 1944 г. ў м. Суточнікі Івейскага раёна Гродзенскай вобл. Яго бацька Станіслаў Янаўчык і маці Ганна Яхіміна, карэнныя беларусы, у той час працаўалі на зямлі. Бацька загінуў у сіненкі 1944 г. на фронце.

Зянон Пазніак у 1967 г. скончыў Беларускі дзяржаваўскі тэатральна-мастактавы інстытут. У 1969 г. паступіў у аспірантуру Акадэміі наукаў. У 1975 г. па палітычных прычынах зволынены з працы, дысертацыйным кандыдатам науку быў вымушаны абараніць у Расейскай Федэральнай Універсітэце. З 1976 г. працуе старшынём наукаўскім супрацоўнікам у Інстытуце гісторыі, даследуе помінкі археалогіі і архітэктурнай познанія Сярэднявечча.

Адкрывы злачынствы ў Курапатах. У 1988 г. быў ініцыятарам стварэння БНФ. У 1990 г. абраны народным дэпутатам. Старшыня Апазіцыі БНФ у Вярховным Савеце.

Пазніак — вялікі чалавек. Даводзіць задуманае да канца, не спыніцеца перад цяжкасцямі. Можна не сумнівацца, што сваю запаветную мару — убачыць родную Беларусь свободнай і багатай краінай — ён ён здзіўліўся.

Управа Сойму БФ.

Беларускі Народны Фронт «Адраджэнніх» і яго кіраўнік Зянон Пазніак выступаюць за ўладу для народу, а не для скарумпованай наменікатуры.

Таму пасылька перамогі на выбарах мы перш за ўсё:

Усталюем у грамадзтве законнасць і парадак

Органы ўлады, міліцыя, армія будуць ачышчаны ад карупцыі і злодзействаў.

Будзець прынятая спецыяльная законы, дадзены адпаведныя права і сродкі праўсахоўкі органам для бацькіўства злачыннасцю.

Будзе спынена наменікатурана «прыхватаўская». Усё, што наменікатура нарабавала ў дзяржаву, будзе вернута праз суд.

Дзяржавы межы Беларусі будзець адкрыты для гандлю, чалавечных контактаў, але закрыты для злачынстваў. Наша краіна больш ня будзе прахаднім дваром для мафіёзных груповак іншых краін. Будзе забаронены гандаль зброяй.

Сфармум урад сумленных прафесіяналў

Пачынца сапраўдныя разфары ў інтарэсах Беларусі і яе народу.

Будзець уведзены стабільныя беларускія гроши. Гэта спыніць інфляцыю і рост цен, запоўніць прылаўкі якіснымі гарадзішчамі.

Новы урад будзе імкніцца да заключэння раўнапраўных, эканамічных пагадыненій з усімі краінамі, а найперш з суседнімі.

Зъменіца бюджетнай палітыкі, што дазволіць зьнізіць падаткі і падтрымка вытворчыццаў.

Беларуская дзяржава будзе служыць сваім грамадзянам

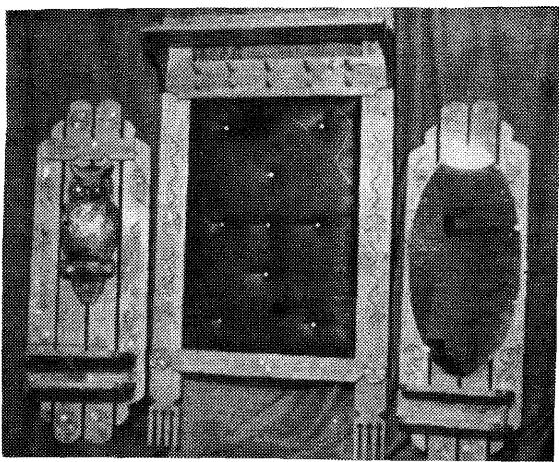
А.будзеца кампенсацыя стражаных у выніку інфляцыі грашовых укладаў.

Новы урад накіруе гроши з чарнобыльскага падатку на дапамогу пациярепелім людзям, а не чыноўнікам.

Беларуская дзяржава забясьпечыць пенсіянарам спакойную старавіцу. Дзяржава паделіца з пенсіянарамі, перадаўши частку свай маёмасткі на карысць пенсійнага фонду.

Мы ўмацуем беларускую дзяржаву

Будзе з уведзенем зручнай і бліжэйшай да людзей сістэма мясцовых кірунікоў будзе выбіраць непасрэдна сам народ.

Набор для пярэдняга пакоя

ЕСЦЬ У КЛІМАВІЧАХ УМЕЛЬЦЫ!

Мяне радуе, не перавяліся ў нас яшчэ людзі, якія думаюць і працуяць не народынарна, могуць змайстраваць сваімі рукамі саўмі розныя дверы, размаліваны разбой на дрэву, люстры, багеты на вонкы, столікі пад тэлэвізор і часопісы, пабраты, наборы і дошкі для кухні і шмат што іншага.

І не на нейкім там заводзе, а ў майстэрні дзякарэтыўна-прыкладнога мастацтва Клімавіцкага раённага аддзелу культуры! Размешчана яна ў адным з памяшканняў мясцовай ПМК-9. Усе вышэйпералічаныя вырабы выможаць заказаць і набыць тут праама на месцы.

Маладыя гаспадары-майстры працуяць самастойна, зарабляюць сабе на хлеб надзёздны. Мастрыялы — закупляюць самі. Памяшканніе арэндуюць. Нічым іх не забяспечавае.

Не тое, што сёнянняшня пе-ракушкі. У магазіне набудуць рачаў падзешаваць, а на рынку прададзець падарахі.

Наши гeroi працуяць з любоўю. Калекцый хача і няялікі, але творчы. Мастакамі-афарміцелямі — Валерый Закарчанка і Аляксей Баранав, рэзьбяркі па дрэзу — Сяргей Жандарэў, Барыс Чарнкоў і Аляксандар Глушкоў, столярам Сяргей Бар-скуко.

А загадае мастацкай майстэрні Сяргей Петрачанка, які таксама майстэр на ўсіх руках. Работа ў маладыя умельцаў ладзіцца.

Іван ЛАЛО,
супрацоўнік кімітавіцкай
рэённай газеты «Родная ніва»,
г. Клімавічы.
Фота аўтара.

Падстаўка для кветак

САМ САБЕ ДОКТАР

КАЛІ ПАВЫШАНАЯ ТЭМПЕРАТУРА

Піце начан пачынка 1 шклянцы гарачага адвару кветак лілі і сушаных ягад маліны (на 50 грамаў) на паўлітра вару. Ягады можна замяніць малінавым варэннем (100 грамаў).

КАЛІ КАШАЛЬ

РЭЦЭПТ 1. Нарасць вельмі тонкімі скрылкамі 6 ці 8 штук рэдзькі. Густа пасыпцы цукрам кожны скрылек. Скласці ўсё ў шклянку ці эмаліраваную пасудзіну. Праз падўніца кірху больш з'яўцца сок рэдзькі з цукрам. Піце гэты сіроп па 1 столовай ліжкы праз кожную гадзіну. І нават самы цяжкі кашаль адступіць праз пару нарадаўнай кароткі

РЭЦЭПТ 2. У столовую ліжку растопленага авечага сала дадаць столовую ліжку мёду і столовы спртут, добра перамішваць і выпіць гарачае за пагадзіні да яды.

КАЛІ У ДЗІЦЯЦІ ПАНОС

Шклянку рысу залейце 6-7 шклянкамі вады і варыце на слабым агні. Атрыманы авар дастудзіце і ў цёплым выглядзе давяце хворому дзіцяці па адной трэцяй частцы шклянкі праз кожныя 2 гадзіны.

Авар прапрацёўвайце праз марлю ці сіта. Рыс можна выкарыстаць у ежу іншым членам сям'і.

ПАСЛЯ «УЧАРАШНЯГА»

Пасля моцнага ап'яняння на другі дзень з'яўляецца страшны цяжар у галаве, неверагодна дрэннае адчуванне ў жывазе і ногулах увесцеў чалавéк, як пабіты, ці пабыў «у мілах».

Налейте 20 кропель мятынага спртуту, ў шклянку халоднай вады, і адразу выпіце. Праз пару хвілін — поўнай збэўненіе ад вынікаў учарашнія па-пойкі.

Газеты нашаіа краю

ЛІТАРАТУРНА - МАСТАЦКАЯ СТАРОНКА

Мікола МІНЧАНКА

РУНЬ

Быў добры даждж, які абым'ёу дарогі,
І пра каканне многім нашаптаў.
І пахне лёгкім водарам атая,
І робішся больш стрыманы і строгі.

У сугуччы слоў знаходзім мы ўzechу.
Адценкамі здзіўляе кожны гук.
О колькі радасці мук
Маленства прытайіа у сваім смеху.

Усё, што ёсце на радаснай зямлі,
Абмыта чыстымі дажджамі.
І аблачынкай шчасце вен над намі,
Пакуль руноюць родныя палі.

МАЯ ЛЮБОУ

Хоць думкам іншым цесна, цесна,
Міне трэба помніці пра любоў сваю.
Мая любоў, як тая песьня,
Якую толькі я сплю.

Не дапамогуць мне падказкі,
Як што рабіць, каб бы тут лад.
Мая любоў, як мары-казкі
І як дзівосны светлы сад.

Усям па-свойму тут звязрощаца:
Цвісці, шумець і наливачы.
І мие па-свойму вен смяцца,
Або маўчаць, ці бедаваць.

Хоць думкам іншым цесна, цесна,
Міне трэба помніці пра любоў сваю.
Мая любоў, як тая песьня,
Якую толькі я сплю.

ДЗЯКУЙ, МАЛАДОСЦЬ!

Плынуць, плынуць удалеч караблі.
І маладосць таксама адпльвае,
Ды за сабой, як дзіва пакідае
Дзіцячы смех на радаснай зямлі.

Не жніе ў полі жыла жніўца цяпер.
Ды на стале залёсды хлеб, як сонца.
І каласіца на зямлі бясконка
Жыццё, калі пасенцы давер.

Усходзіць ён, каб кожнага вітаць,
Хто хлебароба сэрцам разумее,
Хто ад паловы зернейка адве,
Каб на палях хадзіла мірна раць.

Пакуль усе прымаем так, як есць.
Але надзея думкі акрыляе,
Што новы дзень нас мірна прывітае,
І скажа старасць: «Дзякуй, маладосць!»

УЗЛЁТ

Навокал кветачкі нідзе.
Ды сонца снег з палёў згняне.
І вось пчала ужо гудзе:
Узятан першы свой шукаве.

Нідзе не знайдзены нектар.
Праз дзень вядра цвіце: узятак.
Не бачыць нават і пчалаляр,
Што гэта у працы чпол пачатак.

І краскі вось ужо цвітуць...
Праз тыдні, месяцы работы
Ужо і з ліпі мёд нясцу
І напалініаюць щудам соты.

Пчалаляр у бочку мёд той лле.
І хваліць чпол за шчодрую работу...
І ўсё ж прыпомніца пчалае
Вясновы мёд, гаркавы мёд узлёту.

Малюнак В.САКОВІЧА.

Фелікс ШКІРМАНКОУ ГОСПОДА, ТОВАРИЩИ, НАРОД...

В семнаццатом товарици турнули всіх господ.
І с тем вошёл в історию навечерэт этот год.
Товарищам казалось, что это навсегда,
Что больше не воскреснут буржуи никогода.

ГОСПОДА

Когда зашёл о партыі серыйный разговор,
І за Кремльскій глянули таинственный забор,
Вчерашние товарищи — партаппарата знать
Решили, что пришла пора і надо начинать.
Поплыли миллиарды в валюте і в рублях
В коммерческие фирмы на долевых паях.
А сами уходили на новые посты,
Скігая за собою для верности мосты.
Чтоб очень любопытные искали долго брод,
І чтобы успокоился озлівішіся народ.
Іные уходили поспешно в мир іной,
І уносили тайну партбізнеса с собой.
Не стоит удивляться, ведь в сущности всегда
Сидели в мягких креслах у нас комгосподы.
С господскими замашкамі, с лікбезом за
душой,

Они перед народом создали имідж свой:
Простая униформа, ульбка на лице,
І все с партнікубатора — подлец на подлеце!

ТОВАРИЩИ

Товарищи с упорством былое берегут
І к памятнику Ленина цветы несут.
Под красными знамёнами шагают в никуда,
Народ предупреждают: «Градёт беда!»
І призывают истово: «Спасём соціализм!»
Готовят демократы для вас капитализму!

НАРОД

Когда заставит время
свой путь определять,
Тогда сумеет каждый
куда пойдёт сказать...

Одни за коммунистами
наверняка пойдут
В надежде, что за это
они дадут
Бесплатно телогреечку,
со скрипом кирзяки...

Дадут, не опоздайте,
идите, земляки!
Другие быть хозяином
хотят — не холуём,

И не хотят как жили
и как теперь живём.
А большинству до лампочки
что Чикин, что Позняк,
когда концы с концами
не сводятся никак.

И, потеряв терпение,
такое говорят,
Что эти выражения
печатать не хотят.
А кое-кто в запале,
конечно, сгоряча

Совсем уж неприлично
помянест Ильича.
ЭПІЛОГ

Давно ему стал в тягость
гранітны п'едестал.
Эх, если б было можно,
он многое б отдал,
Чтоб с постамента тайно
в Швейцарию бежать
И всё без промедления
по-новому начать...

Галоуны рэдактар В. А. Даўгалеў

Іван ЛАПО

ЧАРНОБЫЛЬСКІ РАДОК

Чарнобыльскі радок
Пішу восьмы гадок.
Ізде стары дзядок,
Які збіраў мяドок.

Ен з «зоны» пераехаў толькі,
А год мінула колькі, колькі...
На свой паверх, на пяты,
А не да роднай хаты.

Ізде, ізде, ступае...
Вось дзверы адчыняе:
Сцямнелі з кіры боты,
Што зналі шмат работы.

Сеялі, арапі —
усё яны спазналі.
Хай жыў не так багата,
Ды грэза сэрца хата.

Патрэбна ж не так многа:
Віасковая дарога,
Перасяленцу тому,
Зямелька вакол дому.

А нашыя ж выгоды
Хіба ўсяму народу?
Я ўесь час разваражаю
Ад горкага адача.

Цячэ, цячэ вада...
Агульная бяды.
І хто тут вінаваты?
Дзядок той сіваваты?

Або настырны час?
А можа, кожны з нас?!
Хачу спытацца вас,
Ды і ці знаіду адказ.

РАНА
Ужо за тое, што жывём у
зоне,
Нам медалі пара усім даваць.
Бо радыцяція гарыць

науколле,
Ды і сама зямля дае нам
знаць.

Хто ж працаў ў зоне той
часова,
(Не будзем тут ужо шукаць
прычын)
Жыве сабе вальготна ў чыстай
зоне.
І льготы мае ледзь не кожны

чын.
Туды, бы ў прынудзілаўку,
кірукоца — ўрачы,
Наставнікі і іншы кантынгент.
Часова, і за плату. Каб

дапамагчы.
І не страшны ім нейкі там
рэнтэн.

А тут сабе, паціху, дажывае
мама
Свой век, дзядкі, бабулі,
іх сыны.
І паміраюць ціха, без візы.
Без льгот, кватэр і медалей

таксама.
Заліць, баліць на сэрцы майм
рана.
Пра справядлівасць гаварыць
не час.

Справающца дзесяць
дзялуты
апантаны.

Няхай жа людцы, абміне
бяды, усіх вас!

РАДОК

Чарнобыльскі радок
Мой недапісаны.
Тут мой выток,
Тут я распісаны.

Ірина КЛІМАВА-
ДАУГАЛЕВА

О МУЗЫКЕ

Единственная радость —
Общение с тобой,
Моя мечта і сладость —
Чувствительный прибой.

Предчувствие везенья —
Блистательной поры,
Горю от нетерпенья —
Взять счастье от игры.

Вся жизнь — игра с судьбою,
Желание любить,
Желанье быть собою
И без унынья жить.

Унынье — грех тяжелый,
Но даст Бог і простит
И стану я весёлой;
Я — женщина-птиц.

Сейчас же кружат звуки
И с ними я кружусь.
Душа поет, а руки
Все пишут — губят грустъ.

ЖЫВЫ ФАЛЬКЛОР

Данута ШКЛЯР,
г. Ліда.

Дапусціў урад разруху,
Усім працоўным на бяду.
Каб не умерці з галадухі,
Я за фермера пайду.

Юрась САЛОДКІ,
г. Гарадок

Без вайны у нас разруха —
Нават працы не знайду.
Каб не умерці з галадухі —
Я у фермера пайду.

Язэп СЯМІЖОН,
г. Дзяржынск

З неба зорачка упала
Прама Кебічу на нос.
Жыць народу цяжка стала,
У эканоміцы — хаос.

З неба зорачка упала
Лукашэнку на вучы,
У магазінах зникла сала,
Няма ў таннын каўбасы.

Кацярына СМОЛЬ,
г. Орша

З неба зорачка упала,
АБ сундук разбліася.
Эканоміка краіны
Ушчэнт развалілася.

Антош ЖЫЛІН,
г. Шклоў

Каб было удосталь хлеба
Прэзідэнта выбраць тэрэб.
Кебіч нам не падыходзіць —
Ен за нос нас толькі водзіць.

Лукашэнку выбраць
Таксама не гадзіцца:
Ен мастак паблабатац,
А не свайго дабіцца.

Стала масла дарагое,
Не хапае їй малака
Каб жыццё, браток,
палепшыцца —

Галасуй за Пазнякі!
Алена ВЯСЕЛАЯ,
г. Гарыкі
Як там Кебіч ні малюе,
Я скажу наверняка,
Што народ прагласуе
За Зянона Пазнякі!

Сымон КАРОЛЬ,

г. Мінск

Нас да выбараў рыхтуюць
Прама на рабоце,
А мы ўсе давайце дружна
Кебіча «пракоцім!»

АДРАС РЭДАКЦЫІ: 220068, г. Мінск, вул.
Гая, 38-1, для пісьмаў: 213670, Мар’ініцкая
вобл., Хоцімскі р-н, в. Маркаўка, д. 35. Тэле-
фоны у Хоцімску: галоўнага рэдактара —
22-9-89, намесніка гал. рэдактара — 22-00-9.

Падпісаны ў друк 11.03 ў 18 гадзін.

Заснавальнік — працаўны калектыв рэдакцыі.

«Беларускі Усход». На беларускі мове.
Незалежная грамадска-партычная, літаратурна-
мастачкая і гаспадарча-камерцыйная газета.
Выходзіць па суботах.

Пункт глядзяння аўтараў друкуюемых матэрыялаў
можа не супадаць з пазиціямі рэдакцыі.

Аўтары надрукаваных матэрыялаў насыць адказ-
насць за падбор, дакладнасць і даставернасць
данных, асаўстыкі імяў, географічных назваў іншай
інформацыі, а таксама за тое, калі ў матэрыялах,
змененыя даныя, якія не падлягаюць адкры-
тай публікацыі. Рукапісы не рэцензуюцца і не
віртлююцца.

Газета «Беларускі Уход» прымае заказы на
змяшчэнне аўтараў і рэкламы.